

Lovforslag nr. L 39. Fremsat den 4. oktober 2000 af skatteministeren (Ole Stavad)

Forslag

til

Lov om Danmarks tiltrædelse af konventionen om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne (Napoli II-konventionen).

§ § 1. Konventionen af 18. december 1997 om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne (Napoli II-konventionen), jf. bilag 1 til denne lov, kan ratificeres på Danmarks vegne.

Stk. 2. Konventionens artikel 26, stk. 5, litra b gælder her i landet. Præjudiciel forelæggelse kan foretages af enhver retsinstans.

§ 2. Toldembedsmænd fra et andet EU-medlemsland, der udfører opgaver i Danmark efter artikel 20 og 21 i konventionen om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne, har ret til at bære tjenestevåben efter konventionens regler.

Stk. 2. Bestemmelserne i straffelovens kapitel 14 om forbrydelser mod den offentlige myndighed og kapitel 16 om forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv finder også anvendelse, når forholdet er begået mod eller af en toldembedsmand fra et andet EU-medlemsland under udførelse af opgaver i Danmark efter afsnit IV i den i stk. 1 nævnte konvention.

Stk. 3. Forvolder toldembedsmænd fra et andet medlemsland under udførelse af opgaver i Danmark efter afsnit IV i den i stk. 1 nævnte konvention skader, som efter dansk ret medfører

erstatningspligt, udbetales erstatning af skatteministeren.

§ 3. Skatteministeren kan i medfør af artikel 32, stk. 4, i konventionen om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne afgive en erklæring om, at konventionen finder anvendelse i Danmarks forbindelser med de medlemslande, der har afgivet tilsvarende erklæring.

§ 4. Told- og Skattestyrelsen er den centrale tjeneste (koordineringstjeneste) efter artikel 5, stk. 1, i konventionen om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne.

Stk. 2. Registertilsynet er tilsynsmyndighed efter konventionens artikel 25.

§ 5. I toldloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 113 af 27. februar 1996, som senest ændret ved § 7 i lov nr. 165 af 15. marts 2000, ophæves § 66.

§ 6. Lovens § 1, stk. 1, § 2, stk. 1 og § 3 træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af lovens øvrige bestemmelser.

§ 7. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

**RÅDETS RETSAKT
af 18. december 1997**

om udarbejdelse, på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, af konventionen om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne (98/C 24/01)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel K.3, stk. 2, litra c), og

som tager i betragtning, at medlemsstaterne med henblik på virkeliggørelsen af Unionens målsætninger betragter toldsamarbejdet som et spørgsmål af fælles interesse, der falder ind under det samarbejde, der er indledt i henhold til traktatens afsnit VI,

FASTLÅR, at den hertil knyttede konvention, som repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer har undertegnet dags dato, hermed er udarbejdet, og

ANBEFALER medlemsstaterne at vedtage den i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1997.

På Rådets vegne

F. BODEN

Formand

KONVENTION

Udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER i denne konvention, Den Europæiske Unions medlemsstater,

SOM HENVISER til Rådets retsakt af 18. december 1997,

SOM ERINDRER om behovet for at skærpe forpligtelserne i henhold til konventionen om gensidig bistand mellem toldforvaltningerne undertegnet i Rom, den 7. september 1967,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at toldmyndighederne på Fællesskabets toldområde og navnlig ved dets ind- og udgangssteder har ansvaret for at forebygge, efterforske og bekæmpe overtrædelser ikke blot af Fællesskabets retsforrifter, men også af nationale love, særlig de tilfælde, der er omfattet af artikel 36 og 223 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at det voksende omfang af den ulovlige handel af enhver art udgør en alvorlig trussel mod den offentlige sundhed, sædelighed og sikkerhed,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at særlig former for samarbejde, der indebærer grænseoverskridende aktioner med henblik på at forebygge, efterforske og forfølge visse overtrædelser af såvel medlemsstaternes nationale lovgivning som EF-toldbestemmelserne, bør reguleres, og at sådanne grænseoverskridende aktioner altid skal gennemføres under overholdelse af legalitetsprincippet (de skal overholde gældende lovgivning i den bistandssøgte medlemsstat og instrukser fra de kompetente myndigheder i denne medlemsstat), nærhedsprincippet (sådanne aktioner bør kun iværksættes, hvis det viser sig, at andre, mindre vidtrækkende aktioner ikke er velegnede) og proportionalitetsprincippet (aktionens omfang og varighed skal fastsættes under hensyn til grovheden af den formodede overtrædelse),

SOM ER OVERBEVIST, om det er nødvendigt at styrke samarbejdet mellem toldmyndighederne ved at fastlægge procedurer, som gør det muligt for toldmyndighederne at handle i fællesskab og udveksle oplysninger om ulovlig handel,

SOM ER OPMÆRKSOMME på, at toldmyndighederne i deres daglige arbejde skal administrere såvel fællesskabsforskrifter som nationale forskrifter, og at der derfor er et åbenbart behov for at sikre, at bestemmelserne om gensidig bistand og samarbejde inden for begge disse sektorer så vidt muligt udvikles sideløbende,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Med forbehold af Fællesskabets kompetence yder Den Europæiske Unions medlemsstater via deres toldmyndigheder hinanden gensidig bistand og samarbejder med hinanden for at:

- forebygge og efterforske overtrædelser af nationale toldbestemmelser, og
- forfølge og straffe overtrædelser af EF-toldbestemmelser og nationale toldbestemmelser.

2. Denne konvention berører ikke gældende bestemmelser om gensidig retshjælp i straffesager mellem retlige myndigheder, jf. dog artikel 3, eller mere fordelagtige bestemmelser i gældende bilaterale eller multilaterale aftaler mellem medlemsstaterne vedrørende det i stk. 1 om-

handlede samarbejde mellem toldmyndighederne eller andre kompetente myndigheder i medlemsstaterne samt arrangementer, der er indgået på samme område på grundlag af en ensartet lovgivning eller særlig ordning, som foreskriver gensidig anvendelse af foranstaltninger i forbindelse med gensidig bistand.

Artikel 2

Kompetence

Toldmyndighederne anvender denne konvention inden for rammerne af den kompetence, som de har i henhold til nationale bestemmelser. Intet i denne konvention kan fortolkes som en ændring i den kompetence, der efter nationale bestemmelser er tillagt toldmyndighederne som defineret i denne konvention.

Artikel 3

Forholdet til gensidig retshjælp mellem retlige myndigheder

1. Denne konvention omfatter gensidig bistand og samarbejde som led i strafferetlige undersøgelser af overtrædelser af nationale toldbestemmelser og EF-toldbestemmelser, med hensyn til hvilke den bistandssøgende myndighed har kompetence i medfør af den berørte medlemsstats nationale bestemmelser.

2. Hvis en strafferetlig undersøgelse foretages af eller under ledelse af en retlig myndighed, er det denne myndighed, der bestemmer, om anmodninger om gensidig bistand eller samarbejde i forbindelse hermed skal indgives på grundlag af de relevante bestemmelser om gensidig retshjælp i straffesager eller på grundlag af denne konvention.

Artikel 4

Definitioner

I denne konvention forstås ved:

- 1) »nationale toldbestemmelser«: alle en medlemsstats love eller administrative bestemmelser, for hvis anvendelse toldmyndighederne i medlemsstaten er helt eller delvist ansvarlige, for så vidt angår:
  - grænseoverskridende vareforsendelser, der er underlagt forbud, restriktioner eller kontrolforanstaltninger, særlig i henhold

til artikel 36 og 223 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

- ikke-harmoniserede punktafgifter

2) »EF-toldbestemmelser«:

- samtlige fællesskabsbestemmelser og bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af fællesskabsbestemmelser, vedrørende indførsel, udførsel, forsendelse og opbevaring af varer, der er genstand for samhandel mellem medlemsstaterne og tredjelande samt mellem medlemsstaterne indbyrdes for så vidt angår varer, der ikke har status som fællesskabsvarer efter artikel 9, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, eller som skal kontrolleres eller undersøges yderligere for at få fastslået deres status som fællesskabsvarer
- samtlige bestemmelser, der er vedtaget på fællesskabsplan inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, og specifikke bestemmelser, der er truffet vedrørende varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter
- samtlige bestemmelser, der er vedtaget på fællesskabsplan vedrørende harmoniserede punktafgifter og vedrørende merværdiafgift ved indførslen, samt de nationale gennemførelsesbestemmelser hertil

3) »overtrædelser«: handlinger i strid med de nationale toldbestemmelser eller EF-toldbestemmelserne, herunder bl. a.:

- deltagelse i eller forsøg på sådanne overtrædelser
- deltagelse i en kriminel organisation, der begår sådanne overtrædelser
- hvidvaskning af penge, som hidrører fra de overtrædelser, der er nævnt i dette stykke

4) »gensidig bistand«: bistand mellem toldmyndigheder i henhold til denne konvention

5) »bistandssøgende myndighed«: en medlemsstats kompetente myndighed, som fremsætter anmodning om bistand

6) »bistandssøgt myndighed«: en medlemsstats kompetente myndighed, til hvilken der rettes anmodning om bistand

7) »toldmyndigheder«: medlemsstaternes toldmyndigheder samt andre myndigheder, der

har beføjelse til at gennemføre denne konventions bestemmelser.

- 8) »personoplysninger«: alle oplysninger om en identificeret eller identificerbar fysisk person; ved en identificerbar person forstås en person, der kan identificeres direkte eller indirekte, bl. a. ved et identifikationsnummer eller et eller flere specifikke kendetegn med hensyn til den pågældende fysiske, fysiologiske, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sociale identitet
- 9) »grænseoverskridende samarbejde«: samarbejde mellem toldmyndighederne på tværs af den enkelte medlemsstats grænser.

Artikel 5

Centrale koordineringstjenester

1. Medlemsstaterne udpeger en central tjeneste (koordineringstjeneste) inden for deres toldmyndigheder. Denne skal modtage alle anmodninger om gensidig bistand i medfør af denne konvention og sikre koordineringen af den gensidige bistand, jf. dog stk. 2. Den har også ansvaret for samarbejde med andre myndigheder, der medvirker ved ydelse af bistand i medfør af denne konvention. Medlemsstaternes koordineringstjenester står i den fornødne direkte kontakt med hinanden, navnlig i de i afsnit IV omhandlede tilfælde.

2. De centrale koordineringstjenesters virke udelukker ikke et direkte samarbejde mellem andre tjenestegrene inden for medlemsstaternes toldmyndigheder, navnlig i hastetilfælde. For at opnå effektivitet og sammenhæng skal de centrale koordineringstjenester underrettes om enhver foranstaltning, der indebærer et sådant direkte samarbejde.

3. Hvis toldmyndigheden ikke er kompetent eller kun er delvis kompetent til at behandle en bistanndsansøgning, videregiver den centrale koordineringstjeneste anmodningen til den kompetente nationale myndighed, og underretter den bistanndssøgende myndighed herom.

4. Hvis anmodningen ikke kan efterkommes af retlige eller faktiske årsager, returnerer koordineringstjenesten anmodningen til den bistannds-

søgende myndighed, vedlagt en begrundelse for afslaget.

Artikel 6

Forbindelsesofficerer

1. Medlemsstaterne kan indgå indbyrdes aftaler om udveksling af forbindelsesofficerer på begrænset eller ubegrænset tid og på betingelser, som er aftalt indbyrdes.

2. Forbindelsesofficerer har ingen udøvende beføjelser i værtslandet.

3. Med henblik på at fremme samarbejdet mellem medlemsstaternes toldmyndigheder kan forbindelsesofficerer, efter aftale med eller på anmodning af medlemsstaternes kompetente myndigheder, have til opgave at:

- fremme og fremskynde udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne
- yde assistance ved undersøgelser, der vedrører deres hjemland eller den medlemsstat, de repræsenterer
- yde støtte ved behandlingen af bistanndsansøgninger
- rådgive og yde assistance til værtslandet i forbindelse med forberedelse og gennemførelse af grænseoverskridende operationer
- udføre andre opgaver, som medlemsstaterne måtte vedtage indbyrdes.

4. Medlemsstaterne kan bilateralt eller multilateralt aftale forbindelsesofficerernes mandat og placering. Forbindelsesofficerer kan også repræsentere en eller flere andre medlemsstaters interesser.

Artikel 7

Legitimationspligt

Medmindre andet er bestemt i denne konvention, skal embedsmænd fra en bistanndssøgende myndighed, der opholder sig i en anden medlemsstat med henblik på udøvelse af de rettigheder, der følger af denne konvention, til enhver tid kunne forevise en skriftlig fuldmagt, hvoraf deres identitet og officielle adkomst til at medvirke i sagen fremgår.

AFSNIT II

BISTAND EFTER ANMODNING

Artikel 8

Principper

1. Ved ydelse af bistand efter dette afsnit optræder den bistandssøgte myndighed eller den kompetente myndighed, som førstnævnte har indbragt sagen for, på samme måde, som hvis den handlede på egne vegne eller efter anmodning fra en anden myndighed i sit hjemland. Den udnytter med henblik herpå alle de retlige beføjelser, den har i henhold til gældende ret, for at efterkomme anmodningen.

2. Den bistandssøgte myndighed lader denne bistand omfatte alle omstændigheder i forbindelse med overtrædelsen, der har en klar sagssammenhæng med formålet med anmodningen, uden at det er nødvendigt at fremsætte en supplerende anmodning. I tvivlstilfælde retter den bistandssøgte myndighed først henvendelse herom til den bistandssøgende myndighed.

Artikel 9

Bistandsanmodningers form og indhold

1. Anmodninger om bistand fremsættes altid skriftligt og vedlægges den dokumentation, som er nødvendig for at efterkomme den.

2. Anmodninger efter stk. 1 skal ledsages af følgende oplysninger:

- a) navn på den bistandssøgende myndighed
- b) den foranstaltning, der ønskes iværksat
- c) formålet med og begrundelsen for anmodningen
- d) relevante love, regler og andre retsinstrumenter
- e) så nøjagtige og udtømmende oplysninger som muligt om de fysiske eller juridiske personer, der er genstand for undersøgelsen
- f) et sammendrag af sagens omstændigheder, undtagen i de i artikel 13 nævnte tilfælde.

3. Anmodningerne fremsættes på et officielt sprog i den bistandssøgte myndigheds medlemsstat eller på et for denne myndighed acceptabelt sprog.

4. Når en hastende situation kræver det, accepteres mundtlige anmodninger, men de skal omgående bekræftes skriftligt.

5. Hvis anmodningen ikke opfylder de formelle krav, kan den bistandssøgte myndighed anmode om, at den rettes eller suppleres. Foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme anmodningen, kan iværksættes i mellemtiden.

6. Den bistandssøgte myndighed indvilger i at anvende en bestemt procedure efter anmodning, forudsat denne procedure ikke er i strid med love og administrative bestemmelser i den bistandssøgte medlemsstat.

Artikel 10

Anmodning om oplysninger

1. På anmodning af den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed denne enhver oplysning, som gør det muligt for førstnævnte myndighed at forebygge, efterforske og straffe overtrædelser.

2. I forbindelse med meddelelsen af oplysninger vedlægges der rapporter og andre dokumenter, eller bekræftede genpartier eller uddrag heraf, der ligger til grund for de meddelte oplysninger, og som den bistandssøgte myndighed er i besiddelse af, eller som er udarbejdet eller fremskaffet med henblik på at efterkomme anmodningen om oplysninger.

3. Efter aftale mellem den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed kan embedsmænd, der er bemyndiget af førstnævnte myndighed, efter nærmere anvisning fra den bistandssøgte myndighed indhente oplysninger efter stk. 1 i den bistandssøgte medlemsstats kontorer. Dette gælder alle oplysninger, der fremgår af den dokumentation, som de ansatte i disse kontorer har adgang til. Disse embedsmænd har tilladelse til at tage kopier af sådan dokumentation.

Artikel 11

Anmodning om overvågning

På anmodning af den bistandssøgende myndighed skal den bistandssøgte myndighed så vidt muligt foretage eller foranledige særlig overvågning af personer, om hvem der er alvorlig grund til at antage, at de har begået, er i færd med at begå eller har truffet forberedelser til at begå overtrædelser af de nationale toldbestemmelser eller af EF-toldbestemmelserne. På anmodning af den bistandssøgende myndighed overvåger den bistandssøgte myndighed ligeledes steder,

Bilag til f. t. l. vedr. tiltrædelse af konventionen om gensidig bistand m.v.

transportmidler og varer, der har sammenhæng med aktiviteter, som kan være i strid med de nævnte toldbestemmelser.

Artikel 12

Anmodning om undersøgelser

1. På anmodning af den bistandssøgende myndighed foretager eller foranlediger den bistandssøgte myndighed passende undersøgelser af transaktioner, der er, eller forekommer den bistandssøgende myndighed at være, overtrædelser.

Den bistandssøgte myndighed meddeler den bistandssøgende myndighed resultaterne af disse undersøgelser. Artikel 10, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

2. Efter aftale mellem den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed kan embedsmænd udpeget af den bistandssøgende myndighed være til stede under undersøgelserne efter stk. 1. Embedsmænd fra den bistandssøgte myndighed leder undersøgelserne under hele forløbet. Embedsmænd fra den bistandssøgende myndighed må ikke på eget initiativ gøre brug af de beføjelser, der er tillagt embedsmænd fra den bistandssøgte myndighed.

De har dog adgang til samme lokaler og samme dokumenter som sidstnævnte, ved disses mellemkomst og udelukkende til brug for de igangværende undersøgelser.

Artikel 13

Forkyndelse

1. På anmodning af den bistandssøgende myndighed skal den bistandssøgte myndighed, under iagttagelse af de gældende regler i den medlemsstat, hvor den er hjemmehørende, forkynde eller lade forkynde for adressaten alle dokumenter eller afgørelser hidrørende fra de kompetente myndigheder i den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, vedrørende anvendelsen af denne konvention.

2. Anmodninger om forkyndelse med angivelse af indholdet i det dokument eller den afgørelse, der ønskes forkyndt, skal ledsages af en oversættelse til det eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte myndighed

er hjemmehørende, idet sidstnævnte dog har ret til at give afkald på en sådan oversættelse.

Artikel 14

Anvendelse som bevismidler

De konstateringer, attester, oplysninger, dokumenter, bekræftede genparter og anden dokumentation, som embedsmænd fra den bistandssøgte myndighed fremskaffer i henhold til deres nationale lovgivning og videregiver til den bistandssøgende myndighed i forbindelse med ydelse af bistand efter artikel 10 12, kan i henhold til den nationale lovgivning anvendes som bevismidler af de kompetente instanser i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende.

AFSNIT III

BISTAND UDEN FORUDGÅENDE ANMODNING

Artikel 15

Princip

Den enkelte medlemsstats kompetente myndigheder yder på betingelserne i artikel 16 og 17, og under iagttagelse af eventuelle begrænsninger i den nationale lovgivning, de øvrige medlemsstats kompetente myndigheder bistand, uden at sidstnævnte på forhånd har anmodet herom.

Artikel 16

Overvågning

Den enkelte medlemsstats kompetente myndigheder skal, hvis det tjener til at forebygge, efterforske og straffe overtrædelser i en anden medlemsstat,

- a) så vidt muligt foretage den i artikel 11 omhandlede særlige overvågning eller foranledige en sådan overvågning
- b) meddele de øvrige berørte medlemsstats kompetente myndigheder de oplysninger, navnlig rapporter og andre dokumenter eller bekræftede genparter eller uddrag heraf, som de råder over vedrørende transaktioner, der har sammenhæng med en planlagt eller begået overtrædelse.

Artikel 17

Meddelelser uden forudgående anmodning

Den enkelte medlemsstats kompetente myndigheder meddeler straks de øvrige berørte medlemsstats kompetente myndigheder alle relevante oplysninger om planlagte eller begåede overtrædelser, herunder navnlig oplysninger om de deraf berørte varer og om nye midler og metoder, der benyttes til at begå sådanne overtrædelser.

Artikel 18

Anvendelse som bevismidler

Overvågningsrapporter og oplysninger, som embedsmænd i en medlemsstat fremskaffer og fremsender til en anden medlemsstat i forbindelse med bistand uden forudgående anmodning efter artikel 15 17, kan i overensstemmelse med den nationale lovgivning anvendes som bevismidler af de kompetente instanser i den medlemsstat, der modtager oplysningerne.

AFSNIT IV

SÆRLIGE FORMER FOR SAMARBEJDE

Artikel 19

Principper

1. Toldmyndighederne samarbejder på tværs af grænserne i overensstemmelse med dette afsnit. De yder hinanden den fornødne personalemæssige og organisatoriske assistance. Anmodninger om samarbejde skal i princippet fremsættes i form af anmodninger om bistand efter artikel 9. Embedsmænd fra den bistandssøgende myndighed kan med den bistandssøgte myndigheds tilladelse udføre opgaver på den bistandssøgte stats område i de konkrete tilfælde, der er nævnt i dette afsnit.

Koordineringen og planlægningen af grænseoverskridende operationer varetages af de i artikel 5 omhandlede centrale koordineringstjenester.

2. Grænseoverskridende samarbejde efter stk. 1 kan gennemføres med henblik på at forebygge, efterforske og straffe overtrædelser i forbindelse med:

a) ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, våben, ammunition, sprængstoffer, kulturgenstande, farligt og giftigt affald, nu-

kleart materiale eller stoffer og udstyr, der er beregnet til fremstilling af atomvåben, biologiske og/eller kemiske våben (forbudte varer)

- b) handel med de stoffer, der er opført i tabel I og II i De Forenede Nationers konvention imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, og som er beregnet til ulovlig fremstilling af narkotika (prækursorer)
- c) ulovlig grænseoverskridende handel med afgiftspligtige varer for at unddrage sig afgiftspligten eller for på uretmæssig vis at opnå en offentlig økonomisk ydelse i forbindelse med ind- eller udførsel af de pågældende varer, når der på grund af handelens omfang og den dermed forbundne afgifts- og subventionsrisiko er fare for, at de Europæiske Fællesskabers eller medlemsstaternes budgetter påføres betydelige udgifter
- d) al anden handel med varer, der er forbudt i henhold til EF-toldbestemmelserne eller de nationale toldbestemmelser.

3. Den bistandssøgte myndighed er ikke forpligtet til at indgå i de særlige former for samarbejde, som er omhandlet i dette afsnit, hvis den form for undersøgelse, hvorom der anmodes, er i strid med eller ikke er omfattet af den nationale lovgivning i den bistandssøgte medlemsstat.

Omvendt er den bistandssøgende myndighed af samme grund berettiget til at afvise en tilsvarende form for grænseoverskridende samarbejde, som en myndighed i den bistandssøgte medlemsstat anmoder om.

4. Hvis medlemsstaternes nationale lovgivning indeholder krav herom, anmoder de berørte myndigheder deres nationale retlige myndigheder om tilladelse til at gennemføre de planlagte undersøgelser. Hvis de kompetente retlige myndigheder kun giver deres tilladelse på visse betingelser og med visse forbehold, påser de berørte myndigheder, at disse betingelser og forbehold overholdes ved gennemførelsen af undersøgelserne.

5. Når embedsmænd fra en medlemsstat i medfør af dette afsnit udfører opgaver på en anden medlemsstats område og ved deres aktion forvolder skade i denne medlemsstat, erstatter den medlemsstat, på hvis område skaden er forvoldt, skaden i overensstemmelse med sin natio-

nale lovgivning på samme måde, som hvis skaden var forvoldt af dens egne embedsmænd.

Denne medlemsstat modtager fuld erstatning fra den medlemsstat, hvis embedsmænd har forvoldt skaden, for de beløb, den har udbetalt til de skadelidte eller andre berettigede personer eller institutioner.

6. Uanset forpligtelsen til at erstatte skader i henhold til stk. 5, anden punktum, giver hver enkelt medlemsstat i det i stk. 5, første punktum, nævnte tilfælde afkald på at kræve skadeserstatning fra en anden medlemsstat, dog med forbehold af dens eventuelle rettigheder over for tredjemand.

7. Oplysninger, som embedsmænd er kommet i besiddelse af under grænseoverskridende samarbejde efter artikel 20 24, kan i overensstemmelse med den nationale lovgivning og med forbehold af særlige betingelser, som stilles af de kompetente myndigheder i den stat, hvor oplysningerne er indhentet, anvendes som bevismidler af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der har modtaget oplysningerne.

8. Under gennemførelsen af de aktioner, der er omhandlet i artikel 20 24, sidestilles embedsmænd, der udfører opgaver på en anden medlemsstats område, med denne medlemsstats egne embedsmænd for så vidt angår overtrædelser, som de bliver ofre for eller selv begår.

Artikel 20

Forfølgelse over grænserne

1. Hvis en medlemsstats toldembedsmænd i deres egen stat har optaget forfølgelse af en person, der er antruffet på fersk gerning i færd med at begå en af de i artikel 19, stk. 2, omhandlede overtrædelser, som kan medføre udlevering, eller medvirke til en sådan overtrædelse, kan de fortsætte forfølgelsen ind på en anden medlemsstats område uden forinden at have indhentet tilfaldelse hertil, når der ikke inden grænsepassagen var tid til at underrette den anden medlemsstats kompetente myndigheder, eller når disse myndigheder ikke kunne nå frem i tide til at overtage forfølgelsen.

De forfølgende embedsmænd skal senest ved grænsepassagen tage kontakt med de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område forfølgelsen fortsættes. Forfølgelsen ind-

stilles, så snart den medlemsstat, på hvis område forfølgelsen finder sted, kræver det. De kompetente myndigheder i denne medlemsstat skal på anmodning af de forfølgende embedsmænd pågribe den forfulgte og fastslå vedkommendes identitet eller anholde ham. Medlemsstaterne meddeler depositaren, hvilke forfølgende embedsmænd denne bestemmelse omfatter; depositaren gør de øvrige medlemsstater bekendt hermed.

2. Forfølgelsen foregår på følgende betingelser, som er fastlagt i den i stk. 6 omhandlede erklæring:

- De forfølgende embedsmænd har ikke ret til at standse den forfulgte.
- Hvis forfølgelsen ikke er krævet indstillet, og de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område forfølgelsen finder sted, ikke kan overtage forfølgelsen i tide, kan de forfølgende embedsmænd dog standse den forfulgte, indtil embedsmænd i denne medlemsstat, som straks skal underrettes, kan fastslå den forfulgtes identitet eller anholde ham.

3. Forfølgelsen foregår i overensstemmelse med stk. 1 og 2 på en af følgende betingelser, som er fastlagt i den i stk. 6 omhandlede erklæring:

- inden for et givet område eller et givet tidsrum efter grænsepassagen som fastlagt i erklæringen
- uden geografisk eller tidsmæssig begrænsning.

4. Forfølgelsen må kun finde sted på følgende almindelige betingelser:

- de forfølgende embedsmænd skal overholde bestemmelserne i denne artikel og lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område de opererer; de skal efterkomme påbud fra de kompetente myndigheder i denne medlemsstat
- når forfølgelsen foregår på havet, skal den, når den forsætter på det åbne hav eller i den eksklusive økonomiske zone, finde sted i overensstemmelse med den internationale havret, som den fremgår af De Forenede Nationers havretskonvention, og, når den fore-

- går på en anden medlemsstats område, i henhold til bestemmelserne i denne artikel
- c) de forfølgende embedsmænd har ikke adgang til private boliger og steder, der ikke er tilgængelige for offentligheden
- d) de forfølgende embedsmænd skal let kunne identificeres, enten ved hjælp af uniform, armbind eller anordninger anbragt på deres transportmiddel; de må ikke uden førnævnte kendetegn være civilklædte og benytte civile patruljevogne; de skal til enhver tid kunne legitimere sig som embedsmænd
- e) de forfølgende embedsmænd kan medføre deres tjenestevåben under forfølgelsen, medmindre i) den bistanæssøgte medlemsstat har fremsat en generel erklæring om, at der aldrig må bringes våben ind på dens område, eller ii) den bistanæssøgte medlemsstat udtrykkelig har modsat sig dette. I situationer, hvor embedsmænd fra en anden medlemsstat har lov til at medføre tjenestevåben, må våbnene kun benyttes i tilfælde af nødværge
- f) med henblik på fremstilling for de kompetente myndigheder må den forfulgte efter pågribelse, jf. stk. 2, litra b), kun underkastes sikkerhedsmæssig kropsvisitering; den pågældende må lægges i håndjern under transport, og genstande i den forfulgtes besiddelse må beslaglægges
- g) efter hver operation som nævnt i stk. 1, 2 og 3 aflægger de forfølgende embedsmænd ved personligt fremmøde rapport til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område operationen fandt sted; hvis disse myndigheder anmoder derom, skal de stå til rådighed, indtil alle omstændigheder i forbindelse med deres operation er tilstrækkeligt belyst; dette gælder også, selv om den forfulgte ikke er blevet anholdt
- h) myndighederne i de forfølgende embedsmænds hjemland skal efter anmodning fra myndighederne i den medlemsstat, på hvis område forfølgelsen fandt sted, bistå ved den efterfølgende efterforskning, herunder også ved retsforfølgning.

5. En person, som under den i stk. 2 nævnte operation er blevet anholdt af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor forfølgel-

sen finder sted, kan uanset sin nationalitet tilbageholdes med henblik på afhøring.

De relevante bestemmelser i den nationale lovgivning finder tilsvarende anvendelse.

Hvis personen ikke er statsborger i den medlemsstat, på hvis område han blev anholdt, skal vedkommende sættes på fri fod senest seks timer efter anholdelsen, tiden mellem midnat og kl. 9 ikke medregnet, medmindre de kompetente myndigheder i denne medlemsstat forinden har modtaget en begæring under en hvilken som helst form om foreløbig anholdelse og fængsling af vedkommende med henblik på udlevering.

6. Ved undertegnelsen af denne konvention afgiver hver enkelt medlemsstat en erklæring, hvori den på grundlag af bestemmelserne i stk. 2, 3 og 4 fastlægger betingelserne for forfølgelse på sit område.

En medlemsstat kan til enhver tid lade sin erklæring erstatte af en ny, forudsat at den ikke indskrænker den foregåendes rækkevidde.

En erklæring afgives efter samråd med hver enkelt af de berørte medlemsstater, og der tilstræbes ensartede regler i disse stater.

7. Medlemsstaterne kan bilateralt udvide anvendelsesområdet for stk. 1 og vedtage supplerende gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

8. Hver enkelt medlemsstat kan samtidig med deponeringen af sine vedtagelsesinstrumenter erklære, at den ikke er bundet af denne artikel eller en del heraf. Denne erklæring kan til enhver tid trækkes tilbage.

Artikel 21

Observation over grænserne

1. Hvis en medlemsstats toldembedsmænd i den pågældende stat holder en person under observation, om hvem der er alvorlig grund til at antage, at vedkommende er impliceret i en af de i artikel 19, stk. 2, omhandlede overtrædelser, kan de fortsætte denne observation på en anden medlemsstats område, når denne har givet sin tilladelse hertil efter forinden at have modtaget en anmodning om bistand. Der kan knyttes betingelser til denne tilladelse.

Medlemsstaterne meddeler depositaren, hvilke embedsmænd denne bestemmelse omfatter; depositaren giver de øvrige medlemsstater meddelelse herom.

Observationen skal efter anmodning overlades til embedsmændene i den medlemsstat, på hvis område den finder sted.

Anmodninger efter første afsnit rettes til den myndighed, som hver medlemsstat har udpeget, og som er kompetent til at give en sådan tilladelse eller videresende anmodningen.

Medlemsstaterne meddeler depositaren, hvilken myndighed den har udpeget med henblik herpå; depositaren giver de øvrige medlemsstater meddelelse herom.

2. Hvis det i særligt hastende tilfælde ikke er muligt forinden at anmode den anden medlemsstat om tilladelse, kan de embedsmænd, der observerer en person, om hvem der er alvorlige grund til at antage, at vedkommende er impliceret i en af de i artikel 19, stk. 2, omhandlede overtrædelser, fortsætte observationen på den anden side af grænsen på følgende betingelser:

- a) de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område observationen fortsættes, skal omgående, allerede mens observationen finder sted, underrettes om, at grænsen vil blive passeret
- b) der skal straks indgives en anmodning efter stk. 1 med en begrundelse for, at grænsen blev passeret uden forudgående tilladelse.

Observationen indstilles i samme øjeblik, den medlemsstat, på hvis område den finder sted, kræver det som følge af underretning efter litra a) eller anmodning efter litra b), eller hvis tilladelse ikke foreligger fem timer efter grænsepassagen.

3. Observation efter stk. 1 og 2 må udelukkende finde sted på følgende almindelige betingelser:

- a) de observerende embedsmænd skal overholde bestemmelserne i denne artikel og lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område de opererer; de skal efterkomme påbud fra de kompetente myndigheder i denne medlemsstat

- b) bortset fra de tilfælde, der er nævnt i stk. 2, skal embedsmændene under observationen kunne forevise dokumentation for, at der er meddelt tilladelse
- c) de observerende embedsmænd skal til enhver tid kunne legitimere sig som embedsmænd
- d) de observerende embedsmænd kan medføre deres tjenestevåben under observationen, medmindre i) den bistanðssøgte medlemsstat har fremsat en generel erklæring om, at der aldrig må bringes våben ind på dens område, eller ii) den bistanðssøgte medlemsstat udtrykkelig har modsat sig dette. I situationer, hvor embedsmænd fra en anden medlemsstat har lov til at medføre tjenestevåben, må våbne kun benyttes i tilfælde af nødværge
- e) embedsmændene har ikke adgang til private boliger og steder, der ikke er tilgængelige for offentligheden
- f) de må hverken standse eller anholde den observerede person
- g) for hver operation indgives der rapport til myndighederne i den medlemsstat, på hvis område operationen fandt sted; der kan kræves personligt fremmøde af de pågældende embedsmænd
- h) myndighederne i de observerende embedsmænds hjemland skal efter anmodning fra myndighederne i den medlemsstat, på hvis område observationen fandt sted, bistå dem ved den efterfølgende efterforskning, herunder også ved retsforfølgning.

4. Medlemsstaterne kan bilateralt udvide denne artikels anvendelsesområde og vedtage supplerende gennemførelsesbestemmelser herfor.

5. Hver enkelt medlemsstat kan samtidig med deponeringen af sine vedtagelsesinstrumenter erklære, at den ikke er bundet af denne artikel eller en del heraf. Denne erklæring kan til enhver tid trækkes tilbage.

Artikel 22

Kontrollerede leverancer

1. Hver medlemsstat forpligter sig til på begæring af en anden medlemsstat at tillade kontrollerede leverancer på sit område som led i en

strafferetlig efterforskning af overtrædelser, som kan medføre udlevering.

2. Beslutning om anvendelse af kontrollerede leverancer træffes konkret i hvert enkelt tilfælde af de kompetente myndigheder i den bistandsøgte medlemsstat under hensyn til denne medlemsstats nationale ret.

3. Gennemførelsen af kontrollerede leverancer finder sted efter procedurerne i den bistandsøgte medlemsstat. De kompetente myndigheder i denne medlemsstat udfører og leder operationerne.

De overtager kontrollen med leverancen ved grænsepassagen eller på et aftalt sted for at undgå afbrydelser af kontrollen. De sørger for, at den videre transport hele tiden holdes under observation på en sådan måde, at de til enhver tid har mulighed for at pågribe gerningsmændene og beslaglægge varerne.

4. Forsendelser, i forbindelse med hvilke der tillades kontrolleret leverance, kan med de berørte medlemsstats samtykke standses og få tilladelse til at fortsætte med det oprindelige indhold intakt eller fjernet eller helt eller delvis erstattet med andre varer.

Artikel 23

Diskrete undersøgelser

1. Den bistandsøgte myndighed kan efter anmodning fra den bistandsøgende myndighed tillade, at embedsmænd fra den bistandsøgende medlemsstats toldmyndigheder eller embedsmænd, der handler på disse myndigheders vegne, og som opererer under falsk identitet (diskrete undersøgere), opererer på den bistandsøgte medlemsstats område. Den bistandsøgende myndighed fremsætter kun anmodning herom, hvis det ville være yderst vanskeligt at opklare sagen uden at gribe til de overvejede foranstaltninger. De nævnte embedsmænd har som led i udførelsen af deres opgave beføjelse til at indsamle oplysninger og etablere kontakter til mistænkte eller andre personer i deres omgangskreds.

2. Diskrete undersøgelser i den bistandsøgte medlemsstat skal have begrænset varighed. Forberedelsen og ledelsen af undersøgelserne sker i nært samarbejde mellem de berørte myndighe-

der i den bistandsøgte og den bistandsøgende medlemsstat.

3. Betingelserne for anvendelsen af diskrete undersøgelser samt for gennemførelsen heraf fastsættes af den bistandsøgte myndighed efter dennes nationale lovgivning. Hvis der i forbindelse med diskrete undersøgelser fremkommer oplysninger om andre overtrædelser end dem, der er omfattet af den oprindelige anmodning, fastsættes betingelserne for, hvad disse oplysninger må anvendes til, også af den bistandsøgte myndighed efter dennes nationale lovgivning.

4. Den bistandsøgte myndighed yder den nødvendige personalemæssige og tekniske støtte. Den træffer foranstaltninger til at beskytte de i stk. 1 nævnte embedsmænd under udførelsen af deres opgave i den bistandsøgte medlemsstat.

5. Hver enkelt medlemsstat kan samtidig med deponeringen af sine vedtagelsesinstrumenter erklære, at den ikke er bundet af denne artikel eller en del heraf. Denne erklæring kan til enhver tid trækkes tilbage.

Artikel 24

Fælles særlige efterforskningshold

1. Flere medlemsstats myndigheder kan efter fælles overenskomst nedsætte et fælles særligt efterforskningshold hjemmehørende i en medlemsstat og bestående af embedsmænd, der er specialiserede på de relevante områder.

Det fælles særlige efterforskningshold skal have følgende opgaver:

- gennemførelse af vanskelige og krævende undersøgelser med henblik på opklaring af konkrete overtrædelser, som kræver en koordineret, samtidig indsats i de berørte medlemsstater
- koordinering af den fælles indsats med henblik på at forebygge og afsløre bestemte former for overtrædelser og tilvejebringe oplysninger om de involverede personer, deres kontakter samt metoder.

2. Der gælder følgende regler for de fælles særlige efterforskningshold:

- a) de nedsættes udelukkende med henblik på et bestemt formål og for et begrænset tidsrum

- b) de ledes af en embedsmand fra den medlemsstat, hvor efterforskningsholdet skal operere
- c) de deltagende embedsmænd skal overholde lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område efterforskningsholdet skal operere
- d) den medlemsstat, på hvis område efterforskningsholdet skal operere, skaber de nødvendige organisatoriske forudsætninger for operationen.

3. Deltagelse i et efterforskningshold giver ikke de pågældende embedsmænd udøvende beføjelser på en anden medlemsstats område.

AFSNIT V

DATABESKYTTELSE

Artikel 25

Databeskyttelse ved dataudveksling

1. Under udvekslingen af oplysninger tager toldmyndighederne i hvert enkelt tilfælde hensyn til behovet for beskyttelse af personoplysninger. De skal overholde de gældende bestemmelser i Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger. Af hensyn til databeskyttelse kan en medlemsstat i overensstemmelse med stk. 2 stille betingelser for en anden medlemsstats behandling af oplysninger, som den har modtaget.

2. Med forbehold af bestemmelserne i konventionen om brug af informationsteknologi på toldområdet gælder nedenstående bestemmelser for videregivelse af personoplysninger i medfør af nærværende konvention:

- a) Den modtagende myndighed må kun behandle personoplysningerne med henblik på det i artikel 1, stk. 1, anførte formål. Den kan uden forudgående samtykke fra den medlemsstat, der har fremsendt dem, videregive dem til sine toldmyndigheder, retsforfølgende myndigheder og retsinstanter for at sætte dem i stand til at forfølge og straffe overtrædelser, jf. artikel 4, nr. 3. I alle andre tilfælde er det nødvendigt at indhente samtykke fra den medlemsstat, der har givet oplysningerne.

- b) Den videregivende medlemsstats myndighed påser, at oplysningerne er korrekte og ajourførte. Hvis det viser sig, at der er videregivet ukorrekte oplysninger eller oplysninger, som ikke burde være videregivet, eller at det senere viser sig nødvendigt at tilintetgøre lovligt videregivne oplysninger i overensstemmelse med lovgivningen i den videregivende medlemsstat, underrettes den modtagende myndighed straks herom. Denne skal rette eller tilintetgøre oplysningerne. Hvis den modtagende myndighed har grund til at tro, at de videregivne oplysninger er ukorrekte eller bør tilintetgøres, underretter den den videregivende medlemsstat herom.

- c) I tilfælde, hvor videregivne oplysninger efter lovgivningen i den videregivende medlemsstat burde tilintetgøres eller ændres, skal de berørte personer have ret til at få oplysningerne berigtiget.

- d) De berørte myndigheder registrerer fremsendelsen og modtagelsen af de udvekslede oplysninger.

- e) Den videregivende og den modtagende myndighed skal på anmodning fra den pågældende underrette vedkommende om de oplysninger, der er udleveret vedrørende ham, samt om det formål, til hvilket de påtænkes anvendt. Der er ingen underretningspligt, hvis det ved en afvejning viser sig, at offentlighedens interesse i, at oplysningerne tilbageholdes, vejer tungere end vedkommendes interesse i at blive underrettet. I øvrigt er vedkommendes ret til at blive underrettet om de oplysninger, der er videregivet vedrørende ham, underlagt den nationale lovgivning og praksis i den medlemsstat, på hvis område der anmodes om oplysninger. Inden det bestemmes, om der skal gives oplysninger, skal den videregivende myndighed have lejlighed til at blive hørt.

- f) Medlemsstaterne er i henhold til deres nationale lovgivning og praksis ansvarlige for enhver skade, der tilføjes personer som følge af behandlingen af de videregivne oplysninger i den pågældende medlemsstat. Dette gælder også, hvis skaden skyldes, at der er videregivet ukorrekte oplysninger, eller fordi den videregivende myndighed har videregivet oplysninger i modstrid med konventionen.

- g) De videregivne oplysninger opbevares ikke længere end nødvendigt af hensyn til formålet med videregivelsen. Den berørte medlemsstat undersøger ved lejlighed, om det er nødvendigt fortsat at opbevare dem.
- h) Oplysningerne skal i hvert fald nyde mindst samme beskyttelse som den, modtagerlandet giver oplysninger af lignende art.
- i) Hver enkelt medlemsstat træffer passende foranstaltninger for ved hjælp af effektiv kontrol at sikre, at denne artikel overholdes. Den enkelte medlemsstat kan overdrage disse kontrolopgaver til den nationale tilsynsmyndighed, der er omhandlet i artikel 17 i konventionen om brug af informationsteknologi på toldområdet.

3. I denne artikel skal udtrykket »behandling af personoplysninger« forstås som defineret i artikel 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådet direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽¹⁾.

AFSNIT VI

FORTOLKNING AF KONVENTIONEN

Artikel 26

Domstolen

1. De Europæiske Fællesskabers Domstol har kompetence til at afgøre alle tvister mellem medlemsstaterne vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention, hvis sådanne tvister ikke kan bilægges af Rådet inden seks måneder efter, at et medlem af Rådet har forelagt det sagen.

2. De Europæiske Fællesskabers Domstol har kompetence til at afgøre alle tvister mellem medlemsstaterne og Kommissionen vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention, som ikke har kunnet løses ved forhandling. En sådan tvist kan indbringes for Domstolen efter udløbet af en frist på seks måneder fra den dato, hvor en af parterne har meddelt den anden part, at der foreligger en tvist.

3. De Europæiske Fællesskabers Domstol har på de betingelser, der er fastsat i stk. 4 7, kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål om fortolkningen af denne konvention.

4. I en erklæring fremsat i forbindelse med undertegnelsen af denne konvention eller på et senere tidspunkt vil en medlemsstat kunne godkende, at De Europæiske Fællesskabers Domstol får kompetence til at træffe præjudiciel afgørelse om fortolkningen af denne konvention på betingelserne i stk. 5, litra a) eller litra b).

5. En medlemsstat, der fremsætter en erklæring i henhold til stk. 4, anfører, at enten

a) kan en ret i denne medlemsstat, hvis afgørelser ifølge de nationale retsregler ikke kan appelleres, anmode De Europæiske Fællesskabers Domstol om at træffe præjudiciel afgørelse vedrørende et spørgsmål, der rejses under en retssag ved denne ret, og som angår fortolkningen af denne konvention, når den pågældende ret skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsiger sin dom, eller

b) kan en ret i denne medlemsstat anmode De Europæiske Fællesskabers Domstol om at træffe præjudiciel afgørelse vedrørende et spørgsmål, der rejses under en retssag ved denne ret, og som angår fortolkningen af denne konvention, når den pågældende ret skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsiger sin dom.

6. Protokollen vedrørende statuten for De Europæiske Fællesskabers Domstol og dennes procesreglement finder anvendelse.

7. En medlemsstat kan, uanset om den har fremsat en erklæring i henhold til stk. 4, indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser til De Europæiske Fællesskabers Domstol i sager, som er forelagt den i medfør af stk. 5.

8. Domstolen har ingen kompetence til at prøve gyldigheden eller proportionaliteten af operationer, som udføres af de kompetente retshåndhævende myndigheder i henhold til denne konvention, eller til at udtale sig om udøvelsen af medlemsstaternes beføjelser med hensyn til opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den indre sikkerhed.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

AFSNIT VII

GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER OG
AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 27

Fortrolighed

Toldmyndighederne tager i hver enkelt tilfælde, hvor der udveksles oplysninger, hensyn til behovet for hemmeligholdelse af forundersøgelsen.

Med henblik herpå kan medlemsstaten stille betingelser for, hvordan en anden medlemsstat, som oplysningerne videregives til, må anvende disse.

Artikel 28

Undtagelser fra pligten til at yde bistand

1. Denne konvention forpligter ikke myndighederne i medlemsstaterne til at yde hinanden gensidig bistand, hvis dette kan være til skade for denne stats offentlige orden eller andre væsentlige interesser, især på databeskyttelsesområdet, eller når omfanget af den aktion, der anmodes om, især i forbindelse med de særlige former for samarbejde i henhold til afsnit IV, helt klart står i misforhold til grovheden af den formodede overtrædelse. I disse tilfælde kan det nægtes helt eller delvis at yde bistand, eller denne kan gøres afhængig af, at visse betingelser overholdes.

2. Ethvert afslag på bistand skal begrundes.

Artikel 29

Udgifter

1. Medlemsstaterne giver normalt afkald på alle krav om godtgørelse af udgifter, som er påløbet under gennemførelsen af denne konvention, undtagen udgifter til aflønning af eksperter.

2. Hvis imødekommelsen af anmodningen medfører udgifter af væsentlig og ekstraordinær karakter, konsulterer toldmyndighederne hinanden for at fastlægge de betingelser, hvorpå en anmodning skal efterkommes, samt den måde, hvorpå udgifterne skal afholdes.

Artikel 30

Forbehold

1. Der kan ikke tages andre forbehold med hensyn til denne konvention end de i artikel 20, stk. 8, artikel 21, stk. 5, og artikel 23, stk. 5, omhandlede.

2. Medlemsstater, der allerede har indgået indbyrdes aftaler inden for de områder, der er omfattet af afsnit IV i denne konvention, kan kun tage forbehold i medfør af stk. 1, hvis forbeholdene ikke berører deres forpligtelser i henhold til disse aftaler.

3. På samme måde berøres forpligtelserne i henhold til bestemmelserne i konventionen af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, der indeholder regler om et styrket samarbejde, ikke af nærværende konvention for så vidt angår forbindelserne mellem de medlemsstater, der er forpligtet i henhold til de pågældende bestemmelser.

Artikel 31

Geografisk anvendelse

1. Denne konvention finder anvendelse på medlemsstaternes områder som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽²⁾, som ændret i medfør af akten vedrørende betingelserne for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse samt tilpasningerne af de traktater, som Unionen bygger på⁽³⁾, og ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 82/97 af 19. december 1996⁽⁴⁾, herunder tillige for Forbundsrepublikken Tysklands vedkommende øen Helgoland og Buesingen-området (inden for rammerne af og i henhold til traktaten mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Det Schweiziske Forbund om integreringen af Buesingen am Hochrhein i Det Schweiziske Forbunds toldområde af 23. november 1964, eller den nuværende version heraf) og for Den Italienske Republiks vedkommende kommunerne Livigno og Campione d'Italia, samt på det søter-

(2) EFT L 302 af 19.10.1992, s. 2.

(3) EFT L 1 af 1.1.1995, s. 181.

(4) EFT L 17 af 21.1.1997, s. 2.

itorium, de indre farvande og det luftrum, der er knyttet til medlemsstaternes områder.

2. Rådet, der træffer afgørelse med enstemighed efter proceduren i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, kan tilpasse stk. 1 til enhver ændring af de heri omhandlede bestemmelser i EF-retten.

Artikel 32

Ikrafttræden

1. Medlemsstaterne vedtager denne konvention i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

2. Medlemsstaterne giver depositaren notifikation om afslutningen af de procedurer, der efter deres forfatningsmæssige bestemmelser kræves for at vedtage konventionen.

3. Denne konvention træder i kraft 90 dage efter, at den i stk. 2 omhandlede notifikation er afgivet af den sidste af de stater, som på tidspunktet for Rådets vedtagelse af retsakten om udarbejdelse af denne konvention var medlem af Den Europæiske Union.

4. Indtil denne konvention træder i kraft, kan enhver medlemsstat, når den afgiver den i stk. 2 omhandlede notifikation eller på et hvilket som helst andet senere tidspunkt, erklære, at konventionen, med undtagelse af artikel 26 heri, for dens eget vedkommende finder anvendelse i dens forbindelser med de medlemsstater, der har afgivet samme erklæring. Sådanne erklæringer træder i kraft 90 dage efter deponeringen.

5. Denne konvention finder kun anvendelse på begæringer, der fremsættes efter dens ikrafttræden eller efter dens anvendelse i forbindelserne mellem den bistanðssøgte medlemsstat og den bistanðssøgende medlemsstat.

6. På datoen for denne konventions ikrafttræden ophæves konventionen af 7. september 1967 om gensidig bistand mellem toldforvaltningerne.

Artikel 33

Tiltrædelse

1. Denne konvention er åben for tiltrædelse af stater, der bliver medlem af Den Europæiske Union.

2. Teksten til konventionen på den tiltrædende medlemsstats sprog, som udformet af Rådet for Den Europæiske Union, er autentisk.

3. Tiltrædelsesinstrumenterne deponeres hos depositaren.

4. Denne konvention træder i kraft for alle tiltrædende medlemsstater 90 dage efter deponeringen af deres tiltrædelsesinstrument eller på den dato, hvor konventionen træder i kraft, hvis den endnu ikke er trådt i kraft ved udløbet af nævnte periode på 90 dage.

5. Artikel 32, stk. 4, finder anvendelse på de tiltrædende medlemsstater, hvis denne konvention endnu ikke er trådt i kraft ved deponeringen af deres tiltrædelsesinstrument.

Artikel 34

Ændringer

1. Medlemsstater, der er høje kontraherende parter, kan foreslå ændringer til denne konvention. Alle ændringsforslag sendes til depositaren, der underretter Rådet og Kommissionen herom.

2. Ændringer til konventionen fastlægges af Rådet, der anbefaler medlemsstaterne at vedtage dem i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser, jf. dog artikel 31, stk. 2.

3. Ændringer, der fastlægges i overensstemmelse med stk. 2, træder i kraft efter bestemmelserne i artikel 32, stk. 3.

Artikel 35

Depositar

1. Generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union er depositar for denne konvention.

2. Depositaren offentliggør i De Europæiske Fællesskabers Tidende en oversigt over vedtagelser og tiltrædelser, iværksættelse samt erklæringer og forbehold og enhver anden meddelelse vedrørende denne konvention.

BILAG

ERKLÆRINGER, SOM SKAL KNYTTES TIL KONVENTIONEN OG OFFENTLIGGØRES I
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS TIDENDE1. *Ad artikel 1, stk. 1, og artikel 28*

Under henvisning til undtagelserne fra pligten til at yde bistand som omhandlet i artikel 28 i denne konvention erklærer Italien, at imødekommelsen af anmodninger om gensidig bistand i henhold til denne konvention vedrørende overtrædelser, som ifølge italiensk ret ikke udgør overtrædelser af nationale toldbestemmelser eller EF-toldbestemmelser - af grunde, der skyldes kompetencefordelingen mellem de nationale myndigheder vedrørende forebyggelse og forfølgning af forbrydelser - vil kunne være til skade for den offentlige orden eller andre væsentlige nationale interesser.

2. *Ad artikel 1, stk. 2, og artikel 3, stk. 2*

Danmark og Finland erklærer, at de fortolker ordene »retlige myndigheder« eller »retlig myndighed« i konventionens artikel 1, stk. 2, og artikel 3, stk. 2, som anført i de erklæringer, de har fremsat i medfør af artikel 24 i den europæiske konvention om gensidig retshjælp i straffesager, undertegnet den 20. april 1959 i Strasbourg.

3. *Ad artikel 4, stk. 3, andet led*

Danmark erklærer, at for dets vedkommende dækker artikel 4, stk. 3, andet led, kun handlinger, hvorved en person deltager i en eller flere af de overtrædelser, der begås af en gruppe personer, der handler med et fælles formål, herunder situationer, hvor den pågældende person ikke deltager i selve udførelsen af den eller de pågældende overtrædelser; en sådan deltagelse skal være baseret på kendskab til gruppens formål og generelle kriminelle virksomhed eller på kendskab til, at gruppen har til hensigt at begå de(n) pågældende overtrædelse(r).

4. *Ad Artikel 4, stk. 3, tredje led*

Danmark erklærer, at for dets vedkommende finder artikel 4, stk. 3, tredje led, kun anvendelse på prædikatforbrydelser, i forbindelse med hvilke hæleri til enhver tid er strafbart i henhold til dansk lovgivning, herunder § 191a i straffeloven om narkotikahæleri og § 284 i straffeloven om hæleri i forbindelse med indsmugling af særlig grov karakter.

5. *Ad artikel 6, stk. 4*

Danmark, Finland og Sverige erklærer, at de forbindelsesofficerer, der er omhandlet i artikel 6, stk. 4, også kan repræsentere Norges og Islands interesser og omvendt. De fem nordiske lande indgik i 1982 en ordning, hvorefter udstationerede forbindelsesofficerer fra et af de berørte lande også repræsenterer de andre nordiske lande. Denne ordning blev indført for at styrke bekæmpelsen af den ulovlige narkotikahandel og begrænse de enkelte landes økonomiske byrde ved udstationering af forbindelsesofficerer. Danmark, Finland og Sverige tillægger det stor betydning, af denne meget velfungerende ordning kan fortsætte.

6. *Ad Artikel 20, stk. 8*

Danmark erklærer, at det kan acceptere bestemmelserne i artikel 20 på følgende betingelser:

Når en anden medlemsstats toldmyndigheder foretager en forfølgelse over grænserne til vands eller i luften, kan en sådan forfølgelse kun fortsættes ind på dansk område, herunder dansk søterritorium og luftrummet over dansk område og søterritorium, hvis de kompetente danske myndigheder på forhånd har fået meddelelse herom.

7. *Ad artikel 21, stk. 5*

Danmark erklærer, at det kan acceptere bestemmelserne i artikel 21 på følgende betingelser: Observation over grænserne uden forudgående tilladelse må kun finde sted i henhold til artikel 21, stk. 2 og 3, hvis der er tungtvejende grunde til at antage, at de observerede personer er involveret i en af de i artikel 19, stk. 2, omhandlede overtrædelser, som kan medføre udlevering.

8. *Ad artikel 25, stk. 2, nr. i)*

Medlemsstaterne forpligter sig til at underrette hinanden i Rådet om de foranstaltninger, der træffes for at sikre, at de i nr. i) omhandlede forpligtelser opfyldes.

9. *Erklæring i medfør af artikel 26, stk. 4*

I forbindelse med undertegnelsen af denne konvention erklærer følgende medlemsstater, at de accepterer EF-Domstolens kompetence efter retningslinjerne i artikel 26, stk. 5:

- Irland efter retningslinjerne i artikel 26, stk. 5, litra a)
- Forbundsrepublikken Tyskland, Den Helleniske Republik, Den Italienske Republik og Republikken Østrig efter retningslinjerne i artikel 26, stk. 5, litra b).

ERKLÆRING

Forbundsrepublikken Tyskland, Den Italienske Republik og Republikken Østrig forbeholder sig ret til i deres nationale lovgivning at fastsætte, at når der rejses spørgsmål angående fortolkningen af konventionen om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne i en sag, der verserer for en national retsinstans, hvis afgørelser ikke kan ankes inden for det nationale retssystem, skal denne retsinstans forelægge spørgsmålet for Domstolen.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets formål og baggrund

Lovforslagets formål er at skabe grundlag for Danmarks tiltrædelse af konventionen af 18. december 1997 om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne (Napoli II-konventionen) EFT 1998/C24/1. Konventionen er udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i Traktaten om Den Europæiske Union (efter Amsterdam-Traktaten findes de tilsvarende bestemmelser i artikel 34, stk. 2, i EU-Traktaten).

Ved en vedtagelse af lovforslaget giver Folketinget sit samtykke til, at Danmark tiltræder konventionen om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne.

En gennemførelse af Napoli II-konventionen indebærer, at toldlovens § 66 skal ophæves, idet den vil blive erstattet af bestemmelserne i nærværende lovforslag. Toldlovens § 66 indeholder en henvisning til konventionen fra 1967 om gensidig bistand (Napoli I-konventionen), der afløses af Napoli II, jf. nedenfor.

Formålet med Napoli II-konventionen er at styrke EU-toldmyndighedernes samarbejde vedrørende vareforsler over såvel medlemslandenes indre grænser som over grænser fra tredjelande med ulovlige varer (narkotika, våben og børnepornografi m.v.) samt ulovlig handel med højtbeskattede varer. Efter gennemførelsen af det indre marked, og dermed grænsekontrollens afskaffelse, er der opstået behov for at styrke samarbejdet mellem toldmyndighederne i EU's medlemslande. Samtidig har en øget internationalisering af kriminaliteten efter opbruddet i Central- og Østeuropa ligeledes skabt behov for et endnu tættere toldsamarbejde om bl.a. udveksling af oplysninger og erfaringer til brug for de enkelte medlemslandes toldmyndigheder ved bekæmpelse af overtrædelser af toldlovgivningen.

Napoli II-konventionen, der er en mellemstatslig konvention, danner grundlaget for samarbejdet mellem medlemslandenes toldmyndigheder på de områder, der *ikke* er omfattet af Fællesskabets kompetence. Det betyder f.eks., at toldmyndighedernes udveksling

af oplysninger om overholdelse af medlemslandenes nationale lovgivning om ulovlig indførsel af narkotika mv. vil ske i henhold til Napoli II-konventionen, mens toldmyndighedernes udveksling af oplysninger om den almindelige - lovlige - vareførsel er baseret på Rådets (EF) forordning nr. 515/97 af 13. marts 1997 om gensidig bistand EFT 97/L 82/1.

Napoli II-konventionen erstatter konventionen af 7. september 1967 om gensidig bistand mellem EU-landenes toldforvaltninger (Napoli I-konventionen), der blev tiltrådt af Danmark i forbindelse med indtrædelsen i EF i 1973. Napoli I-konventionen ophæves ved ikrafttrædelsen af Napoli II-konventionen. Napoli II-konventionen er mere vidtgående end Napoli I-konventionen, nødvendiggjort af grænsekontrollens bortfald. Napoli II-konventionen indeholder derfor bestemmelser om »særlige former for samarbejde« mellem toldmyndighederne, nemlig bestemmelser om grænseoverskridende forfølgelse, grænseoverskridende observation, diskrete undersøgelser samt fælles særlige efterforskningshold.

Napoli II-konventionen blev undertegnet af EU's medlemslande den 18. december 1997. På nuværende tidspunkt har Frankrig og Grækenland som de eneste lande ratificeret konventionen.

En forklarende rapport EFT 1998/C 189/58 til Napoli II-konventionen blev vedtaget på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 28. maj 1998.

2. Lovforslagets opbygning og systematik

Danmark kan inden for rammerne af den gældende lovgivning opfylde de pligter, som en tiltrædelse af Napoli II-konventionen indebærer. Dansk lovgivning er således indrettet, at det umiddelbart er muligt at opfylde de pligter, som en tiltrædelse af konventionen indebærer. På denne baggrund indeholder lovforslaget ikke nogen bestemmelse om, at Napoli II-konventionen »gælder her i landet«. Lovforslagets § 1, stk. 1, indebærer blot, at regeringen på Danmarks vegne kan tiltræde Napoli II-konventionen. I lovforslagets § 1, stk. 2, er det dog udtrykkelig fastsat, at artikel 26, stk. 5, i Napoli II-konventionen om præjudiciel for-

tolkning ved De Europæiske Fællesskabers Domstol af Napoli II-konventionen gælder her i landet.

Lovforslagets §§ 2, 3 og 4 indeholder enkelte bestemmelser, der angår opfyldelsen af Napoli II-konventionen, mens § 5 indeholder en bestemmelse, der ophæver § 66 i toldloven.

§§ 6 og 7 vedrører lovens ikrafttræden og forholdet til Færøerne og Grønland.

3. Indholdet i konventionen om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne (Napoli II-konventionen)

3.1 Oversigt

Konventionens afsnit I indeholder en række generelle bestemmelser om gensidig bistand, herunder om oprettelse af en central tjeneste (koordineringstjeneste) og om udveksling af forbindelsesofficerer.

Afsnit II indeholder bestemmelser om bistand efter anmodning.

Afsnit III indeholder bestemmelser om bistand uden forudgående anmodning.

Afsnit IV indeholder bestemmelser om særlige former for samarbejde, herunder om grænseoverskridende forfølgelse, grænseoverskridende observation, kontrollerede leverancer, diskrete undersøgelser samt fælles særlige efterforskningshold.

Afsnit V indeholder bestemmelser om databeskyttelse ved udveksling af oplysninger.

Afsnit VI indeholder bestemmelser om fortolkning af konventionen (Domstolens kompetence).

Afsnit VII indeholder gennemførelsesbestemmelser og afsluttende bestemmelser.

Et bilag til konventionen indeholder de erklæringer som medlemslandene, herunder Danmark, har afgivet i tilknytning til konventionen.

3.2 Generelle bestemmelser (Konventionens afsnit I)

Afsnit I (artikel 1-7) indeholder en række generelle bestemmelser, herunder bestemmelser om konventionens anvendelsesområde. Efter artikel 1 skal medlemslandenes toldmyndigheder i Den Europæiske Union yde hinanden gensidig bistand og samarbejde for at forebygge og efterforske overtrædelser af nationale toldbestemmelser, samt for at forfølge og straffe overtrædelser af EF-toldbestemmelser og nationale toldbestemmelser. Nationale toldbestemmelser er defineret som medlemslandenes love om grænseoverskridende vareforsendelser, der er underlagt forbud, restriktioner og kontrolforanstaltninger, særligt i henhold til artikel 36 og 223 i EF-Traktaten (nu artikel 30 og 296) dvs. typisk narkotika o. lign., samt ikke-har-

moniserede punktafgifter. EF-toldbestemmelser er defineret som samtlige fællesskabsbestemmelser og bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af fællesskabsbestemmelser vedrørende indførsel, udførsel, forsendelse og opbevaring af »almindelige« varer, samtlige bestemmelser, der er vedtaget på fællesskabsplan inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, samt samtlige bestemmelser, der er vedtaget på fællesskabsplan vedrørende harmoniserede punktafgifter og merværdiafgift ved indførslen, jf. artikel 4, stk. 1 og 2.

Ifølge artikel 4, stk. 3, defineres overtrædelser som handlinger i strid med de nationale toldbestemmelser eller EF-toldbestemmelser, herunder også deltagelse i eller forsøg på sådanne overtrædelser, deltagelse i en kriminel organisation, der begår sådanne overtrædelser samt hvidvaskning af penge, som hidrører fra sådanne overtrædelser. Danmark har afgivet erklæringer om sin fortolkning af »deltagelse i en kriminel organisation« og om »hvidvaskning af penge«, jf. konventionens bilag.

Konventionen berører ikke gældende bestemmelser om gensidig bistand i straffesager mellem retlige myndigheder. En retlig myndighed kan dog i forbindelse med en strafferetlig undersøgelse bestemme, om en anmodning om gensidig bistand skal indgives på grundlag af bestemmelserne om gensidig retshjælp eller på grundlag af konventionen, jf. artikel 1, stk. 2 og artikel 3.

Toldmyndighedernes kompetence i de 15 medlemslande er ikke den samme. I Danmark er de statslige told- og skattemyndigheders kontrolbeføjelser i henhold til toldloven knyttet til indførsel og udførsel af varer, herunder narkotika og andre ulovlige varer. Ved grænseovergangen er der ved de ydre grænser (havne og lufthavne) mulighed for fysisk kontrol af indførslen, mens der ved de indre grænser kun kan foretages kontrol med narkotika m.v. samt en lejlighedsvis stikprøvekontrol af rejsendes indførsel af spiritus og tobak i henhold til den danske særordning. Herudover sker der kontrol af den erhvervs-mæssige indførsel til virksomhederne, hvor kontrollen er baseret på en gennemgang af regnskaber og eftersyn af varer i forretnings- og lagerlokaler.

I visse medlemslande har toldmyndighederne herudover udstrakte beføjelser til at foretage kontrol inde i landet, samt til at foretage efterforskning af narkotikaovertrædelser. Det er beføjelser, der i Danmark er henlagt til politiet. Det er derfor præciseret i konventionen, at intet i konventionen kan fortolkes som en ændring af den kompetence, der normalt er tillagt toldmyndighederne efter nationale bestemmelser, jf.

artikel 2. Samtidig er toldmyndighederne i konventionen defineret som medlemslandenes toldmyndigheder *samt andre myndigheder*, der har beføjelse til at gennemføre denne konventions bestemmelser, (artikel 4, stk. 3, nr. 7). Dette indebærer, at politiet på visse punkter kan blive ansvarlig for gennemførelsen af konventionens bestemmelser. Det drejer sig f.eks. om bestemmelsen om hvidvaskning af penge, der hidrører fra de overtrædelser, der er omfattet af konventionen, (artikel 4, stk. 3).

Efter bestemmelsen om centrale koordineringstjenester (artikel 5), udpeger medlemslandene en koordineringstjeneste inden for deres toldmyndigheder, der skal modtage alle anmodninger om gensidig bistand i medfør af denne konvention. I Danmark vil denne centrale koordineringstjeneste være Told - og Skattestyrelsen.

I henhold til artikel 6 kan medlemslandene indbyrdes indgå aftaler om udveksling af forbindelsesofficerer. Danmark har sammen med Finland og Sverige afgivet en erklæring, hvorefter forbindelsesofficerer også kan repræsentere Norge og Islands interesser og omvendt, jf. konventionens bilag. Dette skal ses på baggrund af, at de nordiske lande i 1982 indgik en ordning, hvorefter forbindelsesofficerer fra et af de berørte lande også repræsenterer de øvrige nordiske lande.

Efter artikel 7 skal embedsmænd, der opholder sig i et bistandssøgende medlemsland, til enhver tid kunne legitimere sig, medmindre andet er bestemt i konventionen.

3.3. Bistand efter anmodning (konventionens afsnit II)

Afsnit II (artikel 8-14) indeholder bestemmelser om fremgangsmåden i forbindelse med fremsættelse af anmodninger om bistand og om de foranstaltninger, der skal træffes af et medlemsland, når det modtager en anmodning. Bestemmelserne svarer til bestemmelserne i Napoli I. Princippet bag bestemmelserne er, at medlemslandene skal efterkomme anmodninger om bistand, der fremsættes af andre medlemslande, jf. dog artikel 28, der omhandler undtagelser fra denne generelle pligt til at yde bistand. Medlemslandene handler, som hvis de handlede på egne vegne (artikel 8). Der er bestemmelser om bistandsanmodningernes form og indhold (artikel 9), om anmodning om oplysninger (artikel 10), om anmodning om overvågning (artikel 11), om anmodning om undersøgelse (artikel 12), om forkyndelse (artikel 13), samt om anvendelse af bevismidler (artikel 14).

3.4. Bistand uden forudgående anmodning (konventionens afsnit III)

Afsnit III (artikel 15-18) indeholder bestemmelser om fremgangsmåderne ved bistand uden forudgående anmodning om bistand. Bestemmelserne svarer til bestemmelserne i Napoli I. Udgangspunktet for disse bestemmelser er, at medlemslandene - uden at være anmodet herom - skal foretage den fornødne efterforskning og stille alle bevismidler eller oplysninger til rådighed, som de kommer i besiddelse af, og som kan være relevante for andre medlemslande i forbindelse med overtrædelser på toldområdet. Der er bestemmelser om principperne for denne bistand (artikel 15), om overvågning (artikel 16), om meddelelser uden forudgående anmodning (artikel 17), samt om anvendelse af bevismidler (artikel 18).

3.5. Grænseoverskridende samarbejde (konventionens afsnit IV)

Bestemmelserne i dette afsnit er nye i forhold til Napoli I-konventionen.

Afsnit IV (artikel 19-24) indeholder bestemmelser om toldmyndighedernes samarbejde på tværs af grænserne med henblik på at forebygge, efterforske og straffe overtrædelser på toldområdet. Afsnittet indeholder bestemmelser om grænseoverskridende forfølgelse, grænseoverskridende observation, kontrollerede leverancer, diskrete undersøgelser samt anvendelse af særlige fælles efterforskningshold.

Artikel 19, stk. 1, slår fast, at toldmyndighederne samarbejder på tværs af grænserne i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnittet. Det præciseres, at embedsmænd fra en bistandssøgende myndighed med den bistandssøgte myndigheds tilladelse kan udføre opgaver på den bistandssøgte stats område i de konkrete tilfælde, der er nævnt i afsnittet.

Efter artikel 19, stk. 2, kan det grænseoverskridende samarbejde gennemføres med henblik på at forebygge, efterforske og straffe overtrædelser i forbindelse med følgende strafbare handlinger:

- ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, våben, ammunition, kulturgenstande m.v.,
- ulovlig handel med prækursorer (dvs. almindelige handelsvarer, der anvendes til ulovlig fremstilling af narkotika),
- ulovlig grænseoverskridende handel med afgiftspligtige varer, såfremt der med handelens omfang og den dermed forbundne afgifts- og subventionsrisiko er fare for, at Fællesskabets eller medlemslandenes budgetter påføres betydelige udgifter, og

F. t. l. vedr. tiltrædelse af konventionen om gensidig bistand m.v.

– al anden handel med varer, der er forbudt i henhold til EF-bestemmelser eller nationale toldbestemmelser.

Artikel 19, stk. 3, fastsætter dog, at den bistandsøgte myndighed ikke er forpligtet til at indgå i de særlige former for samarbejde, hvis den form for undersøgelse, der anmodes om, er i strid med eller ikke omfattet af national lovgivning, og artikel 19, stk. 4, fastsætter, at såfremt medlemslandenes nationale lovgivning indeholder krav om tilladelse til at gennemføre planlagte undersøgelser, skal de berørte myndigheder anmode deres nationale retlige myndigheder herom.

Artikel 19, stk. 5 fastsætter, at toldembedsmænd fra et andet medlemsland, der efter artikel 20 - 24 udfører opgaver på et andet medlemslands territorium og ved deres aktion forvolder skade i dette medlemsland, skal det medlemsland på hvis område skaden er forvoldt, erstatte skaden i overensstemmelse med national lovgivning på samme måde, som hvis skaden var forvoldt af dets egne embedsmænd. Dette medlemsland kan herefter gøre regreskrav gældende over for det andet medlemsland.

Efter artikel 19, stk. 8, skal embedsmænd fra andre medlemslande, der udfører opgaver i henhold artikel 20 - 24, sidestilles med det pågældende medlemslands egne embedsmænd for så vidt angår overtrædelser, som de bliver ofre for eller selv begår.

Artikel 20 og 21 indeholder bestemmelser om, at et medlemslands toldmyndigheder under visse omstændigheder må overskride grænsen til et andet medlemsland med det formål at forfølge og observere lovovertrædere. Det skal i den forbindelse bemærkes, at tyske og svenske toldembedsmænd på visse områder allerede er omfattet af Schengen-konventionens bestemmelser om grænseoverskridende samarbejde, jf. konventionens artikel 40 og 41.

Efter artikel 20, stk. 1, om grænseoverskridende forfølgelse kan et medlemslands toldembedsmænd, der på eget territorium har optaget *forfølgelse* af en person, som er antruffet på fersk gerning i færd med at begå eller at medvirke til en overtrædelse, fortsætte forfølgelsen på et andet medlemslands territorium (varm forfølgelse). Dette gælder dog kun de overtrædelser, der er nævnt i artikel 19, stk. 2, og kun hvis overtrædelserne kan medføre udlevering. Hertil kommer, at varm forfølgelse kun kan foretages, når der ikke inden grænsepassagen var tid til at underrette det andet medlemslands kompetente myndigheder, eller når disse myndigheder ikke kunne nå frem i tide til at overtage forfølgelsen. De forfølgende embedsmænd skal senest ved grænsepassagen tage kontakt med de

kompetente myndigheder i det medlemsland, på hvis område forfølgelsen fortsættes.

Efter artikel 20, stk. 6, afgiver medlemslandene ved undertegnelsen en erklæring, hvori de på grundlag af artikel 20, stk. 2, 3 og 4, fastlægger betingelserne for, hvorledes de medlemslande, som det pågældende land har fælles grænser med, kan udøve deres ret til forfølgelse. Danmark har afgivet en erklæring, hvoraf det fremgår, at svenske og tyske myndigheder kun har ret til at fortsætte en igangværende forfølgelse på dansk grund i en afstand på op til 25 km fra grænsen, samt at svenske og tyske myndigheder ikke har ret til at standse personer på dansk grund. Erklæringen svarer til den erklæring, der blev afgivet i forbindelse med Danmarks tiltrædelse af Schengen-konventionen med hensyn til den dansk-tysk landegrænse. I modsætning til Schengen-konventionen omfatter Napoli II-konventionen også det grænseoverskridende samarbejde henover sø- og luftterritoriet.

Efter artikel 20, stk. 8, kan medlemslandene endvidere afgive en erklæring, hvori de angiver, at de ikke er bundet af artikel 20 eller dele deraf. Danmark har afgivet en erklæring, hvorefter artikel 20 accepteres på følgende betingelse: »Når et andet medlemslands toldmyndigheder foretager forfølgelse over grænserne til vands eller i luften, kan en sådan forfølgelse kun fortsættes ind på dansk område, herunder dansk søterritorium og luftrummet over dansk område og søterritorium, hvis de kompetente danske myndigheder på forhånd har fået meddelelse herom«, jf. konventionens bilag. De kompetente danske myndigheder er Søværnets Operative Kommando og Flyvertaktisk Kommando.

Efter artikel 21, stk. 1, kan et medlemslands toldembedsmænd under visse betingelser fortsætte en *observation* af en person, om hvem der er alvorlig grund til at antage, at vedkommende er impliceret i en af de i artikel 19, stk. 2, omhandlede overtrædelser, på et andet medlemslands territorium, når det andet medlemsland har givet tilladelse hertil. Det andet medlemsland kan til enhver tid vælge at overtage observationen.

I særligt hastende tilfælde, hvor det ikke er muligt at anmode det andet medlemsland om tilladelse, kan et medlemslands toldembedsmænd efter artikel 21, stk. 2, uden tilladelse fortsætte en observation på et andet medlemslands territorium. Det pågældende medlemslands toldmyndigheder skal omgående, allerede mens observationen finder sted, underrettes om, at grænsen vil blive passeret, og kan til enhver tid kræve, at observationen standses.

Efter artikel 21, stk. 5, kan medlemslandene afgive en erklæring, hvori de angiver, at de ikke er bundet af artikel 21 eller dele deraf. Danmark har afgivet en erklæring, hvorefter artikel 21 accepteres på følgende betingelse: »Observation over grænserne uden forudgående tilladelse må kun finde sted i henhold til artikel 21, stk. 2 og 3, hvis der er tungtvejende grunde til at antage, at de observerede personer er involveret i en af de i artikel 19, stk. 2, omhandlede overtrædelser, som kan medføre udlevering«, jf. konventionens bilag.

Der gælder nogle fælles bestemmelser for udførelsen af opgaver efter artikel 20 og 21, jf. artikel 20, stk. 4, og artikel 21, stk. 3. De omhandlede embedsmænd skal overholde lovgivningen i det medlemsland, på hvis område de forfølger eller observerer, og de skal efterkomme påbud fra myndighederne, på hvis område de opererer, og de har ikke adgang til private boliger og steder, der ikke er tilgængelige for offentligheden m.v..

Efter artikel 20, stk. 4, litra e) og artikel 21, stk. 3, litra d) kan tjenestevåben medbringes, medmindre det bistandssøgte medlemsland har fremsat en generel erklæring om, at der aldrig må bringes tjenestevåben ind på dets område, eller udtrykkelig har modsat sig dette. Tjenestevåben, der kan medbringes, må kun anvendes i tilfælde af nødværge. Det bemærkes, at danske toldere ikke er bevæbnede. Derimod er tyske og visse svenske toldere bevæbnede.

Det må antages, at der i de fleste tilfælde, hvor det kommer på tale at fortsætte en observation på dansk område, forinden vil blive indhentet tilladelse fra dansk politi efter artikel 21, stk. 1. Det bør derfor være op til politiet efter en konkret vurdering at tage stilling til, om der er grundlag for at modsætte sig, at tjenestevåben kan medbringes.

Ved grænseoverskridende forfølgelse efter artikel 20, stk. 1, samt ved grænseoverskridende observation i hastende tilfælde efter artikel 21, stk. 2, hvor det ikke har været muligt for de pågældende fremmede toldembedsmænd at anmode om tilladelse til fortsat observation, er der ikke grundlag for at modsætte sig, at der medbringes tjenestevåben, hvis forfølgelsen eller observationen fortsættes over landegrænsen, dvs. den dansk-tyske grænse samt over Øresundsforbindelsen. I disse tilfælde vil det normalt være meget vanskeligt at træffe foranstaltninger for at skaffe sig af med tjenestevåbnene.

Er der derimod tale om, at forfølgelsen og observationen fortsætter ind på dansk område med skib eller fly bør udgangspunktet være, at der ikke kan medbringes tjenestevåben. Det hænger sammen med, at det i sådanne tilfælde normalt må antages at være muligt på

betryggende måde at deponere tjenestevåbnet. Der kan dog foreligge særlige omstændigheder, hvor dette udgangspunkt må fraviges. Det gælder f.eks. hvor det ikke måtte være muligt at deponere våbnet på betryggende måde, eller hvor den, der forfølges eller observeres, selv må antages at være bevæbnet.

Danmark vil i forbindelse med ratifikationen af konventionen afgive en erklæring i overensstemmelse med det anførte over for de øvrige medlemslande.

Efter artikel 22, stk. 1, forpligter medlemslandene sig til på begæring af et andet medlemsland at tillade *kontrollerede leverancer* på sit område som led i en strafferetlig efterforskning af overtrædelser, der kan medføre udlevering. Kontrollerede leverancer er en efterforskningsteknik, der indebærer, at forsendelser af mistænkelige eller ulovlige varer ikke beslaglægges ved grænsen, men holdes under observation, indtil de når bestemmelsesstedet. Derved får myndighederne større mulighed for at afsløre, hvem der står bag forsendelserne.

Efter artikel 23, stk. 1, kan et medlemsland efter anmodning fra et andet medlemsland tillade, at embedsmænd fra dette andet medlemslands toldmyndighed eller embedsmænd, der arbejder på denne myndigheds vegne, opererer på dets område under falsk identitet (*diskrete undersøgelser*). Medlemslandene kan efter artikel 23, stk. 5, afgive en erklæring, hvori de angiver, at de ikke er bundet af artikel 23 eller en del heraf.

Retsplejeloven indeholder bestemmelser om anvendelse af diskrete undersøgelser som led i efterforskningen af kriminalitet. Det er fastsat i loven, at sådanne undersøgelser alene må udføres af polititjenestemænd. Der vil fra dansk side blive afgivet en erklæring, hvori det vil blive anført, at Danmark ikke er bundet af bestemmelsen.

Artikel 24 indeholder bestemmelser om *fælles særlige efterforskningshold*, der giver medlemslandene mulighed for efter fælles aftale at nedsætte sådanne efterforskningshold. Det er præciseret, at deltagelse i et efterforskningshold ikke giver de pågældende embedsmænd udøvende beføjelser på et andet medlemslands område.

3.6. Databeskyttelse (konventionens afsnit V)

Afsnittet indeholder en enkelt bestemmelse - artikel 25 - der fastsætter, at toldmyndighederne i hvert enkelt tilfælde tager hensyn til behovet for beskyttelse af personoplysninger, idet bestemmelserne i Europarådets konvention fra 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger skal overholdes. Medlemslandene kan fastsætte betingelser med hensyn til be-

handlingen af data i forbindelse med videregivelse af oplysninger til et andet medlemsland. Personoplysninger må af den modtagende myndighed kun benyttes til at forebygge og efterforske overtrædelser af nationale toldbestemmelser, samt for at forfølge og straffe overtrædelser af EF-toldbestemmelser og nationale toldbestemmelser. Det videregivende medlemslands myndighed skal påse, at oplysningerne er korrekte og ajourførte. I øvrigt har en person ret til at modtage oplysning om hvilke oplysninger, der er videregivet om den pågældende, i overensstemmelse med den nationale lovgivning i det medlemsland, på hvis område der anmodes om oplysninger.

Det kan bemærkes, at edb-baseret udveksling af oplysninger mellem medlemslandene med henblik på bekæmpelse af toldovertrædelser vil ske ved det såkaldte toldinformationssystem. Bestemmelserne om toldinformationssystemet, herunder bestemmelserne om beskyttelse af personoplysninger, er indeholdt i konventionen af 26. juli 1995 om brug af informationsteknologi på toldområdet (CIS-konventionen). Toldinformationssystemet i CIS-konventionen anses som et nationalt dataregister, der er underlagt databestemmelser.

3.7. Fortolkning af konventionen (konventionens afsnit VI)

Afsnittet indeholder en bestemmelse - artikel 26 - om De Europæiske Fællesskabers Domstols kompetence. Det er fastsat, at Domstolen har kompetence til at afgøre alle tvister mellem medlemslandene vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af Napoli II-konventionen.

Endvidere har Domstolen kompetence til at afgøre alle tvister mellem medlemslandene og Kommissionen vedrørende fortolkningen og anvendelsen af Napoli II-konventionen.

Endelig kan Domstolen afgøre præjudicielle spørgsmål, hvis medlemslandet accepterer det i en erklæring (art. 26, stk. 4). I forbindelse med erklæringen skal medlemslandet angive, om retten til forelæggelse for Domstolen skal tilkomme alle nationale retsinstanser eller alene retsinstanser, hvis afgørelser ikke kan ankes inden for det nationale system.

Danmark vil - som i forbindelse med tiltrædelsen af Europol-konventionen - afgive en erklæring om, at alle danske retsinstanser er berettiget til, men ikke forpligtet til, at anmode Domstolen om at træffe præjudiciel afgørelse vedrørende et spørgsmål, der rejses under en retssag ved denne ret, og som angår fortolkningen af konventionen, når den pågældende ret skønner,

at en afgørelse er nødvendig, før den afsiger en dom (artikel 26, stk. 5, litra b)).

3.8. Gennemførelsesbestemmelser og afsluttende bestemmelser (konventionens afsnit VII)

Afsnit VII (artikel 27-35) indeholder en række generelle bestemmelser vedrørende konventionen og dens ikrafttrædelse. Der er i artikel 27 en bestemmelse om fortrolighed, hvorefter toldmyndighederne skal tage hensyn til behovet for hemmeligholdelse af forundersøgelsen og derfor kan fastsætte betingelser for anvendelsen af oplysninger, som de videregiver til et andet medlemsland. Det er endvidere fastsat i artikel 28, at medlemslandene ikke er forpligtet til at yde hindrende bistand, såfremt dette vil være til skade for det pågældende lands offentlige orden eller andre væsentlige interesser, eller når omfanget af den aktion, der anmodes om, især i forbindelse med de særlige former for samarbejde i henhold til afsnit IV, helt klart står i misforhold til grovheden af den formodede overtrædelse.

Efter artikel 29 skal der normalt ikke gives godtgørelse af udgifter, der påløber under gennemførelsen af denne konvention.

Det følger af artikel 30 om forbehold, at forpligtelser i henhold til andre aftaler og navnlig i henhold til Schengen-konventionen ikke berøres af Napoli II-konventionen. Dette indebærer, at de medlemslande, der deltager i Schengen-samarbejdet ikke kan undgå mere bindende forpligtelser i henhold til Schengen-konventionen ved at indgå mindre bindende forpligtelser i henhold til Napoli II-konventionen.

I henhold til artikel 31 finder konventionen anvendelse på Fællesskabets toldområde. Det indebærer bl.a., at Færøerne og Grønland ikke er omfattet af konventionen. I artikel 32 om konventionens ikrafttræden fastsættes, at konventionen træder i kraft 90 dage efter, at det sidste af medlemslandene har foretaget ratifikation om afslutningen af de procedurer, der kræves for en vedtagelse af konventionen. Indtil konventionen træder i kraft, kan medlemslandene - i forbindelse med meddelelsen til Rådssekretariatet eller senere - erklære, at konventionen finder anvendelse i deres forbindelser med de medlemslande, der har afgivet samme erklæring. Danmark vil afgive en sådan erklæring om midlertidig anvendelse af konventionen. Konventionen finder kun anvendelse på begæringer, der fremsættes efter dens ikrafttræden eller efter dens anvendelse i forbindelserne mellem det bistandsøgte medlemsland og det bistandsøgende medlemsland.

4. Forholdet til grundloven

I forbindelse med Danmarks tiltræden af Schengen-konventionen blev det overvejet, hvorvidt ordningen i henhold til Schengen-konventionens artikel 40 og 41 om grænseoverskridende forfølgelse og overvågning indebærer overladelse af beføjelser til andre medlemslandes politimyndigheder.

I forarbejderne til Lov om Danmarks tiltrædelse af Schengen-konventionen er det dog lagt til grund, at en tiltrædelse af Schengen-konventionen ikke indebærer, at der overlades beføjelser til andre medlemslandes politimyndigheder, som efter grundlovens § 20 kun kan overlades til mellemfolkelige myndigheder, jf. Folketingstidende 1996-97, tillæg A, s. 4694 f.f.

Bestemmelserne i Napoli II-konventionens artikel 20 om grænseoverskridende forfølgelse (varm forfølgelse) og artikel 21 om grænseoverskridende observation svarer i deres indhold til Schengen-konventionens artikel 41, henholdsvis artikel 40, idet det bemærkes, at der i henhold til Napoli II-konventionen også kan ske forfølgelse på tværs af grænser i forbindelse med sø- og luftterritoriet. Danmarks tiltrædelse af Napoli II-konventionen kan derfor heller ikke antages at indebære, at der overlades beføjelser til andre landes myndigheder, som efter grundlovens § 20 kun kan overlades til mellemfolkelige myndigheder.

Efter artikel 26 i Napoli II-konventionen kan ethvert medlemsland afgive en erklæring, hvorefter

domstole i det pågældende medlemsland kan anmode Domstolen om at træffe præjudiciel afgørelse om fortolkning af konventionen om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne.

Domstolens afgørelser vedrørende fortolkning af konventionen vil være bindende, men den endelige dom i sagen skal afsiges af de danske domstole. Domstolens afgørelse vil således ikke indebære en umiddelbar normering af parternes retstilling og vil derfor ikke have den virkning i det interne danske retssystem, som er en forudsætning for, at grundlovens § 20 finder anvendelse. Det må derfor antages, at den fastsatte ordning i Napoli II-konventionen, hvorefter Domstolen får kompetence til at træffe præjudicielle afgørelser om fortolkningen af konventionen, ikke indebærer en overladelse af beføjelser (her dømmende myndighed) i grundlovens forstand.

5. Høring

Forslaget har været sendt til høring hos Justitsministeriet, Finansministeriet, Forsvarsministeriet, Udenrigsministeriet, Registertilsynet, Domstolsstyrelsen, Rigspolitichefen, Rigsadvokaten, Advokatrådet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Registrerede Revisorer, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Dansk Industri, Landbrugsrådet, Håndværksrådet, Det Danske Handelskammer, og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd.

Organisation/myndighed	Bemærkninger i høringsvar	Kommentarer til høringsvar
Advokatrådet	Ingen bemærkninger	
Foreningen af Statsautoriserede Revisorer	Har ikke afgivet bemærkninger	
Foreningen af Registrerede Revisorer	Har ikke afgivet bemærkninger	
Det Danske Center for Menneskerettigheder	Har henvist til den udtalelse, der blev afgivet i forbindelse med EU-vedtagelsen af Den forklarende rapport til Napoli II-konventionen i 1998. Udtalelsen knytter sig især til den forklarende rapport's bemærkninger om behandlingen af personoplysninger.	Høringssvaret giver ikke anledning til kommentarer
Dansk Industri	Har ikke afgivet bemærkninger	
Landbrugsrådet	Har ikke afgivet bemærkninger	
Håndværksrådet	Har ikke afgivet bemærkninger	
Det Danske Handelskammer	Har ikke afgivet bemærkninger	
Arbejderbevægelsens Erhvervsråd	Har ikke afgivet bemærkninger	

6. Provenumæssige konsekvenser

En gennemførelse af forslaget skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser.

7. Administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget skønnes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser for Told*Skat.

8. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Sammenfatning af økonomiske og administrative konsekvenser

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører EU-konventionen om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne.	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 2**Til § 1***Til stk. 1**

Bestemmelsen i stk. 1, indebærer, at Folketinget efter grundlovens § 19, stk. 1, giver samtykke til, at regeringen på Danmarks vegne kan ratificere konventionen om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne (Napoli II-konventionen).

Til stk. 2

Bestemmelsen i stk. 2 indebærer, at bestemmelsen i konventionens artikel 26, stk. 5, litra b), om Domstolens præjudicielle kompetence gælder her i landet på en sådan måde, at alle danske retsinstanser er berettiget, men i intet tilfælde forpligtet, til at anmode EF-domstolen om en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af konventionen om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne, når den pågældende ret skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsiger sin dom.

Der henvises i øvrigt til forslagens almindelige bemærkninger.

Til stk. 1

Det foreslås, at toldembedsmænd fra et andet EU-land, der udfører opgaver i Danmark efter Napoli II-konventionens artikel 20 og 21 har ret til at bære tjenestevåben efter konventionens regler.

Konventionens artikel 20, stk. 4, litra e) og artikel 21, stk. 3, litra d) indebærer, at toldembedsmænd fra et andet EU-land, som efter de nævnte bestemmelser udfører opgaver vedrørende forfølgning og overvågning på et andet medlemslands territorium, kan medtage deres tjenestevåben, medmindre det bistanstøgte medlemsland har fremsat en generel erklæring om, at der aldrig må bringes våben ind på dets territorium eller det bistanstøgte medlemsland udtrykkelig har modsat sig dette. Våbnene må kun benyttes i nødværge.

Danmark vil i forbindelse med ratifikationen afgive en erklæring overfor de øvrige medlemslande, jf. nærmere punkt 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Retten til efter den foreslåede bestemmelse at medbringe tjenestevåben skal forstås i overensstemmelse med denne erklæring.

Tjenestevåben vil som nævnt alene kunne anvendes i tilfælde af nødværge. Bl.a. som følge af, at andre

medlemslandes toldembedsmænd efter konventionen ikke vil kunne standse borgere eller i øvrigt udøve fysisk magt i Danmark, må det antages, at sådanne nødværgesituationer kun yderst sjældent vil kunne opstå.

Til stk. 2

Efter Napoli II-konventionens artikel 19, stk. 8, skal embedsmænd, der efter bestemmelserne i konventionens afsnit IV om grænseoverskridende samarbejde udfører opgaver på et andet medlemslands område, sidestilles med dette medlemslands egne embedsmænd for så vidt angår overtrædelser, som de bliver ofre for eller selv begår.

Det er almindelig antaget, at bestemmelserne i straffelovens kapitel 14 og 16 om henholdsvis forbrydelser mod den offentlige myndighed og forbrydelser i offentlig tjeneste ikke omfatter udenlandske myndigheder, medmindre andet er udtrykkelig fastsat.

På denne baggrund foreslås det, at de nævnte bestemmelser i straffeloven også gælder, når forholdet er begået mod eller af toldembedsmænd fra et andet EU-medlemsland under udførelse af opgaver i henhold til konventionens afsnit IV. Dette indebærer f.eks., at vold eller trussel om vold mod en embedsmand fra et andet EU-medlemsland, der udfører opgaver efter konventionens afsnit IV, vil kunne straffes efter straffelovens § 119, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse omfatter efter sit indhold alle bestemmelserne i straffelovens kapitel 14 og 16. Det er dog selvsagt en forudsætning, at den enkelte bestemmelse efter sit eget indhold kan finde anvendelse. F.eks. vil straffelovens § 148 om den, som har domsmyndighed eller anden offentlig myndighed til at træffe afgørelse i retsforhold, ikke kunne anvendes på andre medlemslandes toldembedsmænd. Det skyldes, at Napoli II-konventionen ikke hjemler nævnte toldembedsmænd sådanne beføjelser her i landet.

Til stk. 3

Efter Napoli II-konventionens artikel 19, stk. 5, er embedsmænd, der udfører opgaver i henhold til konventionens afsnit IV på et andet EU-medlemslands område, erstatningsansvarlige efter den lovgivning, der gælder i det sidstnævnte medlemsland. Efter bestemmelsen er det myndighederne i det medlemsland, hvor skaden sker, som umiddelbart udbetaler erstatningen til skadelidte. Dette medlemsland modtager fuld erstatning fra det medlemsland, hvis embedsmænd har forvoldt skade, for de beløb, den har udbetalt til de skadelidte eller andre berettigede personer eller institutioner.

Da der er tale om en rettinghed for borgerne over for den danske stat, er det fundet rigtigst, at der optages en

udtrykkelige bestemmelse herom i loven. Det må dog antages, at bestemmelsen vil få meget begrænset praktisk betydning.

Efter den foreslåede bestemmelse udbetales erstatningen af skatteministeren.

Til § 3

Indtil Napoli II-konventionen træder i kraft kan ethvert medlemsland, der har tiltrådt konventionen, efter artikel 32, stk. 4, afgive en erklæring til Rådssekretariatet om, at konventionen midlertidigt finder anvendelse i dets forbindelser med de medlemslande, der har afgivet den samme erklæring. Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at afgive en sådan erklæring om midlertidig anvendelse af konventionen, således at konventionen kan finde anvendelse over for de medlemslande, der har afgivet en tilsvarende erklæring. Dette indebærer, at konventionens bestemmelser kan anvendes i forhold til de omhandlede andre medlemslande inden den træder i kraft. Konventionen træder først i kraft, når den er ratificeret af alle medlemslande.

Bestemmelsen i konventionens artikel 26 om Domstolens kompetence vil dog ikke være omfattet af en sådan erklæring.

Til § 4

Til stk. 1

Efter Napoli II-konventionens artikel 5, stk. 1, udpeger hvert medlemsland en såkaldt central koordineringstjeneste, der skal modtage alle anmodninger om gensidig bistand i henhold til konventionen om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne, samt sikre koordineringen af den gensidige bistand, jf. konventionens artikel 5, stk. 1. Det fastsættes i bestemmelsen, at Told- og Skattestyrelsen er den centrale koordineringstjeneste i Danmark.

Til stk. 2

Efter konventionens artikel 25, stk. 2, litra i) fastsætter hver enkelt medlemsland passende foranstaltninger for ved effektiv kontrol at sikre, at bestemmelserne om databeskyttelse ved dataudveksling overholdes. De enkelte medlemslande kan overlade disse kontrolopgaver til den nationale tilsynsmyndighed, der er omhandlet i artikel 17 i konventionen om brug af informationsteknologi på toldområdet (CIS-konventionen).

På denne baggrund foreslås det, at Registertilsynet udpeges som tilsynsmyndighed med henblik på at sikre en effektiv kontrol med anvendelsen af bestemmelserne om databeskyttelse ved dataudveksling. Tilsy-

net omfatter ikke kun videregivelse af edb-registrerede oplysninger, men også videregivelse af f.eks. registrerede, manuelle oplysninger.

Til § 5

Det foreslås, at toldlovens § 66 ophæves. Toldlovens § 66 indeholder en henvisning til konventionen af 7. september 1967 mellem EU's medlemsstater om gensidig bistand mellem deres toldadministrationer (Napoli I-konventionen). Efter artikel 32, stk. 6, i konventionen om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne (Napoli II-konventionen) ophæves Napoli I-konventionen på datoen for Napoli II-konventionens ikrafttræden. Vedtagelsen af dette lovforslag indebærer, at en bestemmelse om Napoli II-konventionen ikke er nødvendig i toldloven.

Til § 6

Det foreslås, at bestemmelsen i lovens § 1, stk. 1, hvorefter regeringen bemyndiges til at ratificere Napoli II-konventionen på Danmarks vegne, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Medlemslandenes erklæring efter Napoli II-konventionens artikel 20 og 21, om i hvilket omfang toldembedsmænd fra andre medlemslande har ret til at

bære tjenestevåben, samt medlemslandenes erklæring efter konventionens artikel 32, stk. 4, om konventionens eventuelle anvendelse i forbindelserne med andre medlemslande, der har afgivet tilsvarende erklæring, skal afgives ved ratifikationen af konventionen. Det er på denne baggrund foreslået, at bestemmelsen i lovforslagets § 2, stk. 1, om retten til for toldembedsmænd fra andre EU-lande at bære tjenestevåben, samt bestemmelsen i lovforslagets § 3 om, at skatteministeren bemyndiges til at afgive en erklæring om, at konventionen finder anvendelse i Danmarks forbindelser med medlemslande, der har afgivet tilsvarende erklæring, ligeledes træder i kraft dagen efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende.

Napoli II-konventionen træder efter artikel 32 i kraft 90 dage efter, at det sidste medlemsland har foretaget ratifikation af konventionen. På denne baggrund foreslås det, at ikrafttrædelsestidspunktet for lovens øvrige bestemmelser fastsættes af skatteministeren.

Til § 7

I bestemmelsen fastsættes det, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Til lovforslag nr. L 39. Skriftlig fremsættelse (4. oktober 2000)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om Danmarks tiltrædelse af konventionen om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne (Napoli II-konventionen).

(Lovforslag nr. L 39).

Formålet med lovforslaget er at skabe grundlag for Danmarks tiltrædelse af EU-konventionen om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne (Napoli II-konventionen).

Med Napoli II-konventionen vil EU-landene styrke toldmyndighedernes samarbejde vedrørende handel med ulovlige varer (f.eks. narkotika, våben og børnepornografi) samt ulovlig handel med højtbeskattede varer. Dermed forstærkes indsatsen mod kriminalitet på toldområdet. Der er efter gennemførelsen af det indre marked

og grænsekontrollens afskaffelse opstået et behov for at styrke samarbejdet mellem toldmyndighederne i medlemslandene. Samtidig har en øget internationalisering af kriminaliteten i Central- og Østeuropa skabt behov for et endnu tættere toldsamarbejde. Bl.a. om udveksling af oplysninger og erfaringer til brug for de enkelte medlemslandes toldmyndigheder ved bekæmpelse af overtrædelser af toldlovgivningen.

Konventionen indeholder udover en række bestemmelser om udveksling af oplysninger også bestemmelser om særlige former for samarbejde, herunder om grænseoverskridende forfølgelse og observation.

Lovforslaget, der ikke skønnes at have økonomiske konsekvenser, har været sendt til høring hos en række organisationer.

Jeg kan i øvrigt henvise til bemærkningerne til lovforslaget og anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.